

УКРАЇНА

ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ДРУГОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
ГРИЩУК ВІКТОР КЛИМОВИЧ

УХВАЛА

15 січня 2021

Київ

99/0/18-21

Член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Грищук Віктор Климович, здійснивши попередню перевірку дисциплінарної скарги Слинька Олександра Михайловича стосовно суддів Самарського районного суду міста Дніпропетровська Сухорукова Андрія Олексійовича, Румянцева Олексія Павловича,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 23 грудня 2020 року за вхідним № С-6626/0/7-20 надійшла дисциплінарна скарга Слинька О.М. на дії суддів Самарського районного суду міста Дніпропетровська Сухорукова А.О., Румянцева О.П. під час здійснення правосуддя у справі № 206/354/20 за обвинуваченням у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною першою статті 125 Кримінального кодексу України.

У скарзі зазначено, що суддя Сухоруков А.О. під час судового засідання 24 листопада 2020 року некоректно висловлювався на адресу обвинуваченого, що викликало сумнів у його безсторонності та неупередженості і у зв'язку з чим судді було заявлено відвід.

Також скаржник зазначає, що заяву про відвід судді Сухорукова А.О. передано для розгляду судді Румянцеву О.П., який ухвалою Самарського районного суду міста Дніпропетровська від 14 грудня 2020 року відмовив у її задоволенні.

На думку Слинька О.М., судом безпідставно відмовлено у задоволенні заяви про відвід, при цьому суддею Румянцевим О.П. в ухвалі від 14 грудня 2020 року не спростовано доводів заяви, не надано правової оцінки викладеним обставинам та не досліджено технічний запис судового засідання від 24 листопада 2020 року.

Автор скарги вважає, що дії суддів Самарського районного суду міста Дніпропетровська Сухорукова А.О., Румянцева О.П. містять ознаки дисциплінарного проступку та просить притягнути їх до дисциплінарної відповідальності.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 23 грудня 2020 року скаргу передано мені для проведення попередньої перевірки.

Статус, повноваження, засади організації та порядок діяльності Вищої ради правосуддя визначаються Конституцією України, законами України «Про Вищу раду правосуддя» та «Про судоустрій і статус суддів».

Згідно зі статтею 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарне провадження щодо судді здійснюють дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя у порядку, визначеному Законом України «Про Вищу раду правосуддя», з урахуванням вимог цього Закону.

Частиною першою статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» встановлено, що член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач), вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону, за наявності підстав, визначених пунктами 1–5 частини першої статті 44 цього Закону, – повертає дисциплінарну скаргу скаржнику.

Під час попереднього вивчення і перевірки скарги встановлено таке.

9 грудня 2020 року до Самарського районного суду міста Дніпропетровська надійшла заява Слинька О.М. про відвід судді Сухорукова А.О., яка передана для розгляду судді Румянцеву О.П.

Ухвалою Самарського районного суду міста Дніпропетровська від 14 грудня 2020 року (суддя Румянцев О.П.) відмовлено у задоволенні заяви обвинуваченого про відвід головуючого судді Сухорукова А.О. у справі № 206/354/20.

В ухвалі зазначено, що суд не може погодитися з доводами заявника про наявність обставин, які викликають сумнів у неупередженості судді Сухорукова А.О., оскільки вони невмотивовані та необґрунтовані, а тому не можуть бути підставою для відводу.

Також в ухвалі вказано, що судом під час розгляду заяви про відвід не встановлено об'єктивних фактів, які б свідчили про упередженість судді Сухорукова А.О., а покликання заявника на факти порушення судом норм процесуального закону можуть бути викладені ним в апеляційній скарзі на остаточне рішення суду, якщо він буде з ним не згоден, яка буде перевірена судом апеляційної інстанції та доводам заявника буде надана належна правова оцінка.

Отже, ухвала від 14 грудня 2020 року містить мотиви, якими керувався суд, відмовляючи у задоволенні заяви про відвід.

У рішенні в справі «Білуха проти України» Європейський суд з прав людини зазначив, що відповідно до усталеної практики Суду наявність безсторонності (неупередженість) суду в сенсі пункту 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод має визначатися згідно з (i) суб'єктивним критерієм, з урахуванням особистих переконань та поведінки конкретного судді, тобто чи мав суддя особисту упередженість або чи був він об'єктивним у цій справі, та (ii) об'єктивним критерієм, іншими словами, шляхом встановлення того, чи забезпечував сам суд та, серед інших аспектів, його склад достатні гарантії для того, щоб виключити будь-який обґрунтований сумнів у його безсторонності (рішення у справах «Фей проти Австрії», «Ветштайн проти Швейцарії»).

Стосовно суб'єктивного критерію особиста безсторонність суду презумується, поки не надано доказів протилежного (рішення у справі «Ветштайн проти Швейцарії», пункт 43).

Щодо об'єктивного критерію слід визначити, чи існували переконливі факти, які б могли свідчити про безсторонність судді. Це означає, що при вирішенні того, чи є у цій справі обґрунтовані причини побоюватися, що певний суддя був небезсторонній, позиція заінтересованої особи є важливою, але не вирішальною. Вирішальним же є те, чи можна вважати такі побоювання об'єктивно обґрунтованими (рішення у справах «Ветштайн проти Швейцарії», «Ферантелі та Сантанжело проти Італії» від 7 серпня 1996 року, пункт 58).

Також під час попередньої перевірки дисциплінарної скарги встановлено, що твердження скаржника про некоректні висловлювання судді Сухорукова А.О. є безпідставними, та спростовуються технічним записом судового засідання від 24 листопада 2020 року.

Таким чином, дисциплінарна скарга Слинька О.М. не містить конкретних відомостей із посиланням на фактичні дані (свідчення, докази) на підтвердження того, що дії суддів Сухорукова А.О., Румянцева О.П. містять ознаки дисциплінарного проступку та можуть бути підставою для притягнення їх до дисциплінарної відповідальності. Жодних письмових доказів, які б підтверджували наявність в діях суддів ознак неправомірної поведінки, до дисциплінарної скарги не долучено.

Крім того слід зазначити, що відповідно до частини першої статті 124 Конституції України правосуддя в Україні здійснюють виключно суди. Делегування функцій судів, а також привласнення цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускаються.

При здійсненні правосуддя судді незалежні і підкоряються лише закону (частина перша статті 129 Конституції України). Порядок здійснення правосуддя регламентується відповідним процесуальним законодавством України.

Позасудовий порядок оскарження актів і дій суддів, які стосуються здійснення правосуддя, неможливий (рішення Конституційного Суду України від 23 травня 2001 року у справі № 6-рп/2001).

Вища рада правосуддя діє у межах повноважень, визначених у статті 131 Конституції України та статті 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», і не наділена компетенцією оцінювати законність судового рішення та перевіряти його правовий зміст. Перевірка законності та обґрунтованості судових рішень і їх перегляд належить до компетенції відповідних судів згідно з процесуальним законодавством.

Частиною шостою статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» передбачено, що дисциплінарну справу щодо судді не може бути порушено за скаргою, що не містить відомостей про наявність ознак дисциплінарного проступку судді.

Згідно з пунктами 2, 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо: дисциплінарна скарга не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді; дисциплінарна скарга не містить

посилання на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді.

Пунктом 12.2 Регламенту Вищої ради правосуддя передбачено, що з підстав, передбачених пунктами 1–5 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», член Дисциплінарної палати – доповідач постановляє ухвалу про залишення без розгляду та повернення дисциплінарної скарги, копія якої разом із скаргою направляється скаржнику.

Одночасно роз'яснюю, що повернення дисциплінарної скарги без розгляду не перешкоджає повторному зверненню до Вищої ради правосуддя зі скаргою, яка оформлена відповідно до вимог Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Враховуючи викладене, керуючись статтями 107, 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», статтями 43, 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», пунктом 12.2 Регламенту Вищої ради правосуддя, член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя

ухвалив:

дисциплінарну скаргу Слинька Олександра Михайловича стосовно суддів Самарського районного суду міста Дніпропетровська Сухорукова Андрія Олексійовича, Румянцева Олексія Павловича залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Другої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

В.К. Гришук